

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בוזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

לחבון דרך הלימוד ומסרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - ויגש רו:

כי הנה המלכים, אמר רבי יהודה, סוד האמונה באו, שהרי בשנמצא הרצון, והקשר מתעטר יחד, אזי שני עולמות נקשרים יחד ומודמנים יחד, זה לפתח את האוצר - וזה ללקט ולכנס לתוכו. ואז, כי הנה המלכים נועדו, שני עולמות קדושים, העולם העליון והעולם התחתון. עברו יחדו, סוד הדבר - שפאשר מתחברים יחד, אזי עברו יחדו, משום שכל החטאים של העולם לא מתפטלים להקנע עד שמתחברים יחד, ככתוב ועבר על פשע, ועל פן עברו יחדו. עברו - אותם החטאים התכפרו, משום שהנה אז כל הפנים מאירות וכל החטאים התפטלו. רבי הייא אמר, הסוד הזה הוא בתקון הקרבן, שהרי באשר נקרב הקרבן, וכלם מקבלים הספקתם כל אחד ואחד בראוי לו, אז הכל נקשר יחד וכל הפנים מאירות, ונמצא קשר אחד, ואז המלכים נועדו ומודמנים יחד לכפר על החטאים, להעביר אותם. ואז המלכים נועדו ונקשרים יחד. עברו יחדו, להאיר כל הפנים, ושיהיה הכל רצון אחד. המה ראו פן תמהו, התעלה על דעתך שהם מלכים? אלא אלו בעלי הדינים, ששמחתם לעשות את הדין ההוא שהצטוו עליו. ואז, בשמלכים מודמנים שניהם ברצון אחד, אז המה ראו אותו הרצון של שני עולמות. פן תמהו נבחרו נחפזו, משום שכל בעלי הדין נכנעים ועוברים מן העולם ולא יכולים לשלם, ואז קיומם עובר, ומעבירים את שלמונם.

כי הנה המלכים, אמר רבי יהודה, רוא דמחוינותא הכא, דהא פד רעויתא אשתכח, וקשוטא אתעטר כחדא, כדיו תרין עלמין מתקשרו כחדא ואודמנו כחדא. דא לאפתחא אוצרא, ודא ללקטא ולכנס בגויה. וכדיו כי הנה המלכים נועדו, תרין עלמין קדישו, עלמא עלאה ועלמא תתאה. עברו יחדו, רוא דמלה, דכד מתחברו כחדא, כדיו עברו יחדו. כגין דכל חיובין דעלמא לא אתעברו לאתכפוי, עד דמתחברו כחדא. כדכתוב, (מוכה ז) ועובר על פשע. ועל דא עברו יחדו. עברו, אינו חיובין אתכפרו. כגין דהא כדיו כל אנפין נהירו, וכל חיובין אתעברו. רבי הייא אמר, רוא דא בתקונו דקרבנא איהו. דהא פד קרבנא אתקריב וכלא מסתפקו, וכל חד וחד כדקא חזי ליה, כדיו אתקשר כלא כחדא. וכל אנפין נהירו, וקשוטא חד אשתכח. וכדיו המלכים נועדו ואודמנו כחדא, לכפרא על חיובין, לאעברא עליהו. וכדיו המלכים נועדו, ואתקשרו כחדא. עברו יחדו, לאנתרא כל אנפין, ולמחוי כלא רעויתא חדא. המה ראו פן תמהו, סלקא דעתך דאינו מלכים. אלא אליו מאריהו דדינו, דהדרה דלחון למעבר ההוא דינא דאתקרו עליה. וכדיו, פד מלכים אודמנו תרווייהו ברעויתא חדא, כדיו המה ראו ההוא רעויתא דתרין עלמין. פן תמהו נבחרו נחפזו, כגין דכלהו מארי דינא אתכפיו ומתעברו מעלמא, ולא יכלי לשלמא. וכדיו מתעברו קוימיהו, מעבריו שלמניהו.

ליקוטי מוהר"ן

ובו מביא מעט ממאמר הזהר על הפרשה

כי תרב צריך לומר דברים המתישבין על חלב, והתלמיד צריך לתן חלב ויהתבונן במה שאמר הרב, וכמו שכתוב (משלי יז): לקנות חכמה וכל אין. ועליון מה שהתלמיד מקבל הוא בחינת למד, בחינת מנגל הפורח כנ"ל. וזה בחינת למד, לשון תלמיד הלמד מהרב. נמצא שהרב והתלמיד, שהם בחינת חכמה עלאה וחכמה תתאה, הם בחינת למד יוד, ודע, כי כלל התורה הקדושה הוא בחינת חכמה עלאה, וכלל החכמות שבעולם נמשכין מבחינת חכמה תתאה, ובשחכמות שבעולם שיונקים מחכמה תתאה הם נפרדים מהתורה ומחשם יתברך, מבחינת חכמה עלאה, כמו התלמיד שאינו רוצה להכין מה שתרב אומר, זה בחינת מעוט חלבנת, בחינת גלות חשכיתה. כי כל אדם באשר הוא שם, הוא צריך לקשר שכלו ממקום שהוא להתורה ולהשם יתברך, שהוא בחינת חכמה עלאה. אבל אם מפריד שכלו והכמתו, הם ושלום, מהשם יתברך, זה בחינת (משלי טז): ונרנן מפריד אלופ - שמפריד אלופ של עולם, וגורם, הם ושלום, פגימת חלבנת עליו שאינו מקשר חכמה תתאה בחכמה עלאה, דחינו שאינו מקשר החכמות של כל העולם להשם יתברך ולהתורה, שהוא בחינת חכמה עלאה כנ"ל: אבל הצדיקים אמתיים הם מקשרים חכמה תתאה בחכמה עלאה, כי שיתנו של הצדיקים אמתיים שהם משיחין ומספרים שיחת חליו, היא

תורה צא חלק ב
וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר (שמות כ):
דע, כי החתקשרות באמת לצדיקים אמתיים הוא תועלת גדול מאד מאד, כי עליונותו וזכיו לתשובה שלמה ולכפרת עוון, ונמתקין הדיניו ונתפטליו לגמרי, ונעשה עליונותו יחוד קדוש הוא ושכינתה, כי איתא בזהר הקדוש (ויגש דף ר"ו): כי הנה המלכים נועדו. תרין עלמין קדישו, עלמא עלאה ועלמא תתאה וכו', פד מתחברו כחדא כדיו כל אנפין נהירו וכל חיובין אתעברו וכו', עין שם. כי דע, כי יש שני בחינות חכמה: חכמה עלאה וחכמה תתאה. וחכמה תתאה נמשך מחכמה עלאה, ויזק ומקבל משם. והוא כמו הרב והתלמיד, כי מה שתרב מלמד עם תלמידו והתלמיד מקבל ממנו, הוא בחינת חכמה עלאה וחכמה תתאה. וחכמה עלאה, דחינו מה שתרב מלמד להתלמיד, זה בחינת יוד, ומה שהתלמיד מקבל ממנו, שזה בחינת חכמה תתאה, הוא בחינת למד, שהוא בחינת מנגל הפורח באויר (הגיגה טז: עיין רש"י שם). כי חלב פורח באויר ושומע מה שתרב אומר, ועליונותו מכין האדם השומע, כי עקר חכמת התלמיד הוא עליו חלב,

והם יהודי, והיינו דברי החולין הדומים לתורה המלוכשת בהם.

סוד האמונה כאן, לפנינו גלוי בזה הפסוק, כי ללא ההלבשה של החכמה העליונה בתהוותה וקישורם יחד יכל להתפקר ולכפור יותר התלמיד הירוד, אך עתה דייקא גדלה אמונתו בזכות הצדיק המעלה אותו דייקא על ידי שיחת החולין, והאמונה כאן נוכחת במלא עוזה בגלוי כרואה הדבר ממש (עיינן תורה ס"ב בענין האמונה, כי **כאשר הרצון נמצא מצוי וגלוי**, הוא הרצון העליון של אור אין סוף להשפיע מטובו האלוקי, אשר הרצון הוא שורש החכמה העליונה ומלוכש בה גם כן, ורצון מלך מלכי המלכים נודע לחכם הצדיק המלביש וממציא הרצון למטה לתלמיד וכן התלמיד רוצה להבין ולתת הפץ לכו לדברי הרב, ועל ידי הרצון העליון והרצון התחתון פועלים הגישה והקשר **בניהם** על ידי התקשרו לצדיקים **מתעטר יחד**, כי עטרה וכתר הוא בחינת רצון ועתה נעשה רצון משותף לתת ולקבל החכמה, שבה מולבש הרצון לקרבה וגישה להיות יחד. בחינת יהוד קב"ה ושכינתיה. שממנו המתקת הדינים. **אזי** על ידי הרצון **שני עולמות** חכמה עילאה של כלל סודות תורת הרב וחכמה תתאה של התלמיד **נקשרים יחד** בלבושי הרב **ומזדמנים** למקום זומן ודבר חולין **יחד**, משה והעם הרב והתלמיד יוסף ויהודה, זה הרב אשר לו עולם החכמה העליונה **לפתוח את האוצר** של יראת ה' ואמונה שיש בתורה לעשות רצונו יתברך שהוא פתח, **לפתוח האוצר** הגנוז של הסודות להגישו לתלמיד ברצון טוב וזה התלמיד ברצון טוב, בלב הפורח באויר לקראת רבו ללקט מטבעות לשון הלבוש של רבו ולכנס לתוכו של האוצר להבין פנימיות כוונת רבו המלוכשת. **ואז מתקיים בי הנה המלכים נועדו** במקום אחד, **שני עולמות קדושים**, כי עתה מתברר למפרע שגם דברי החולין של הרב כולם קודש, תורה קדושה אשר לה בצירוף אחר למען התגלות האמונה שלמה כאן אצל התלמיד. נועדו **העולם בעליון והעולם התחתון** למקום אחד, כי באמת אחד הם, שניהם למען התגלות כבוד ה' יתברך, שניהם גם יחד למען עליית השכינה מן הגלות.

עברו יהודי, רוא דמלה, רבד מתחברן פחדא, בדין עברו יהודי. בגין דכל היובין דעלמא לא אתעברו לאתפריא, עד דמתחברן פחדא. בדיקתיב, (מיכה ז) ועבר על פשע. ועל דא עברו יהודי. עברו, אינון חובין אתפריו. בגין דהא בדין כל אנפין נהירין, וכל חובין אתעברו. – עברו העוונות והדינים על ידי בחינת יהודי, סוד הדבר, כשאר מתחברין העולמות של שתי החכמות יהודי כנ"ל אזי עברו מן העולם הדינים בזכות אותו יהודי כנ"ל. מפני שכל החטאים של העולם הבאים מחוסר אמונה והעלמות הרצון הקדוש שבלב, על ידי שלא מקשרים היצוניות החכמה לשורשה, שעל ידי זה נשאתר ההסתרה בחינת מיעוט הלבנה והסתרת מלכותו יתברך בחינת כפירות הפך האמונה, שעל ידי זה יש מקום וכוה ליצר מלך כסיל לשלוט, לכן לא עוברים החטאים וחכמות ורצונות נפולים לצד הקדושה להכניע להיות כזכויות על ידי התשובה אלא עד שמתחברים כאחד שתי החכמות כנ"ל על ידי התקשרות לצדיקים המקשרים העולמות, עולם הרב הצדיק כמשה לעולם התלמיד החוזר התשובה ברצונו הטוב, המתגלה דייקא בזכות הצדיק הקורא ללב התלמיד לפרוח בתשובה לה'. והכל דייקא לפעמים על ידי שיחת חולין אשר כולה קודש. ככתוב ועובר על פשע, שמעביר הפשע לצד הקדושה להכניע תחתיו, ועל כן עברו דייקא העוונות על ידי יהודי של בחינת יהודה ויוסף. והיינו עברו שורשי אותם החטאים לצד הקדושה והתכפרו מלכלוך צואת היצוניות שהיה במעשיהם הרעים וקטנות אמונתם ודעתם של החוטאים. ומדוע התכפרו, מפני שהרי אז בזמן יהוד העולמות והחכמות והרצונות כנ"ל מה שנקשר היצוניות לפנימיות אז כל הפנים מאירות ברצון טוב זה לזה, בעת שהקב"ה מאיר לעם ישראל והוזרים בתשובה אליו על ידי גילוי אור פניו וכל החטאים ומעשים רעים שלא כרצון ה', עוברים מן העולם. ונמתקים כל הדינים. עוד יש לומר כי כל ע' פנים של התורה מאירות מובנות על ידי האמונה של התלמיד ועל ידי גילוי הסודות של הרב להבין הפנים, דייקא אל ידי צירופים אחרים בתחילה, ואולי הוא כנגד ע"ב זקנים, ע' כנגד ע' פנים וב' כנגד ב' חכמת המקושרות יהודי.

רבי חייא אמר, רוא דא בתקונא דקרנא איהו. דהא פד קרנא אתקריב וכלא מסתפקין, וכל חד וחד בדיקא חזי ליה, בדין אתקשר בלא בדיא. וכל אנפין נהירין, וקשוטא חד אשתפת. ובדין המלכים נועדו ואזדמנו בדיא, לכפרא על חובין, לאעברא עלייהו. ובדין המלכים נועדו, ואתקשרן בדיא. עברו יהודי, לאתקרא כל אנפין, ולמחוי בלא רעיתא דא. – רבי חייא אמר, סוד זה של חיבור וקישור העולמות יהודי המתמקן כל הדינים,

גם במעשה תיקון הקרבן נמצא הוא. שהרי כאשר קרבן המקרב העולמות זה לזה, נקרב על מזבח ועולה לרצון להיות לריח ניהוח לה', על ידי הכהן הצדיק המקריב ומקשר הבהמיות והחולין להיות קודש לה', וכולם (אם זה קרבן ציבור כתמידים המכפרים או קרבן פרטי על חטאי היחיד) **מקבלים הספקתם כל אחד ואחד בראוי לו**, שהכהן מכוון להעלות בעל הקרבן לפי מדרגתו בצירוף שירת הלווים הפועלת על לב של החוטא המבין לשוב, וכל אחד לפי מדרגתו מקבל צירוף אחר של ניגון לוי וכוונת כהן, אזי מקבל בעל הקרבן די סיפוקו בהארה מלוכשת כפי ענינו, כגון שמבין המשל של השחיטה שהיה אמורה להיות לו אלא שעבר לבהמה תמורתו, או שיבין ההלבשה כי מעשה בהמה עשה ויש לו להעלות הבהמיות קודש לה' וכו' כל אחד כפי רוצנו להבין. ואז על ידי האמונה שלו ועלייתו להתקשר בחכמה העליונה אז הכל נקשר יחד (מעשה הקרבן היצוני פנימיות התשובה) **וכל הפנים מאירות**, פני ה' אליו עד שמאיר פניו של בעל הקרבן בעצמו, וכן הכהן מצויב לו פניו וכן הלווים בשירתם, וכל הנהגת ה' עליו בכל הזמנים מאירה בלבו כי צדיק וישר ה', ועולה השכינה מן הגלות וההסתרה, ומתמלאה הלבנה. ונמצא קשר אחד בין החכמות, בין בחינת בהמה לבחינת אדם, ואז המלכים, חכמת התורה והחכמה של ההנהגת עולם זה והנהגת אותה נשמה בפרטיות נועדו ומזדמנים יחד לכפר על כל החטאים לנקותם מההיצוניות, להעביר אותם מן העולם על ידי שעוברים לצד הקדושה. ואז המלכים נועדו ביתר שאת ונקשרים יחד, כי בתחילה הרב או הכהן הם המחברים בדעתם העולמות, אך בעת שמתגלה החיבור לתלמיד שהיה שרוי בחושך ומיעוט הלבנה עתה מאיר שבעתים זה הקשר. עברו העוונות בזכות קשר העולמות יהודי, להאיר כל הפנים וצירופי הנהגת ה' בעולמו גולים בתפארתם. כי על ידי הארת הפנים שיש לבעל הקרבן על ידי התשובה ברצון והפץ לכו אזי פועלים שיהיה הכל רצון אחד. רצון ה' להאיר בו ורצון שלו להתקרב לה', והכל על ידי התקשרות לכהן הצדיק החכם ככוונתו, המגיש ומקרבם זה לזה על ידי הקרבן.

המה ראו בן תמחו, סלקא דעתך דאינון מלכים. אלא אליו מאריהון דייניו, דהיה דלחון למעבד החווא דינא דאתפקדו עליה. ובדין, פד מלכים אנדמנו תרונותיה ברעיתא דרא, בדין המה ראו החווא רעיתא דתרין עלמין. בן תמחו נכחלו דקפזו, בגין דכלהו מארי דיינא אתפכין ומתעברו מעלמא, ולא יכלי לשלמא. ובדין מתעברין קיומיהון, מעברין שלטניהון. – המה ראו בן תמחו, וכי עולה על דעתך שאותם מלכים המתקשרים יהודי הם התמחים על החיבור של מקום כה גבוה למקום כה נמוך ועל ידי זה מתבטלת ההסתרה על ידי שלמות האמונה, אין הדבר כן שהרי נועדו יהודי המלכים, כי חכמה תתאה שורשה מן העליונה ומשתלשלת ממנה. אלא מי הם התמחים הם אותם בעלי דינים, שהסתרה של מלכות ה' ריחוק ה' מן האדם היא היא עונש החוטא, וזאת ההסתרה והדין היא בבעלותם, כי על ידי החטאים המסתירים יש בכוחם לפעול הדין על בעל העברה, וששמתחם לעשות את הדין החווא שהצטוו עליו. ואז כשהמלכים מזדמנים שניהם ברצון אחד, שגם בתוך ההסתרה של מקום התלמיד מגיע הרב ומחבר ההסתרה והחולין לקדושה עליונה, אז המה ראו אותם רצון של שני העולמות, של הצדיק והתלמיד המתקשר אליו, והתעוררות שיש לו במקום ההסתרה. בן תמחו איך פעל הצדיק בהלבשה של צירופי חולין דייקא תורה גבוה כזו לקשר רחוק כזה בלב פורח באויר עד לשמים בתשובה. נכחלו לראות הכנעת שורש היותם לפועל דין, נחפזו בעל כרחם להתרחק מבעל התשובה, משום שכל בעלי הדין נכנעים ועוברים מן העולם ולא יכולים לשלוט, בעת ששוב נעשה חיבור בין ישראל לאביהם שבשמים. ואז קיום והמצאות שהיה להם בזמן ההסתרה לפעול דינים ח"ו, עובר מן החוטא, ומעבירים שלטונם לבעל התשובה להיות מלך על יצרו העולה לצד הקדושה בבחינת ככל לבכך, ברצונו הקדוש להיות דבק בה' יתברך, בזכות התקשרותו לצדיק. ויהי רצון מלפניך שתשיב לנו שילה דא משה וישיבנו אליך בתשובה שלמה בהתקשרותנו אליו ויתכפרו עוונותינו בהקרכת הקרבנות בבית המקדש, ותעלה השכינה מן הגלות לגאולה שלמה ונזכה כולנו אחד לראות באור פניך במהרה בימינו אמן.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי הזהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד הזהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטאים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן זצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתה לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר הזהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמות רבנו הקדוש נשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דדון. לכן נרמז אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור הזהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם להחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר הזהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזהר, יפקין ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

א. עלידי התקשרות לצדיקים אמתיים, עלידי זה זוכין לתשובה שלמה ולכפרת עון ולחמתים ולבטל כל הדינים, ונעשה עלידי זה יהוד קדשא בריה הוא ושביתתה:

ב. כל הדברים שבעולם וכל החכמות שבעולם, הכל באשר לכל, צריכין לקשר להשם ותבחה. ומו שאינו מקשרם להשם ותבחה הוא בחינת נרמן מקריד אלוהי, שמפריד אלופו של עולם, ונורם חיו פנימית הלבנה, גלות השכינה. כי כל אדם באשר הוא שם, הוא צריד לקשר שכלו במקום שהוא להתורה ולהשם ותבחה. וכל זה נתתן עלידי התקשרות לצדיקים אמתיים. כי הצדיקים האמתיים הם מעלין ומקשרין הכל להשם ותבחה עלידי שיתתן, שמשיחין שיחת חליו בעסקי העולם. כי גם שיתתן של צדיקי אמת וקרה מאד, כי עלידי שיתתן דיקא הם מקשרין הכל להשם ותבחה, אפלו הרחוקים מאד, ואזי כל דינין מתעברין וכל חובין אתבכין וכל נהורא וכל שלמו אשתבחה: (שם)

תפילה על פי הלימוד

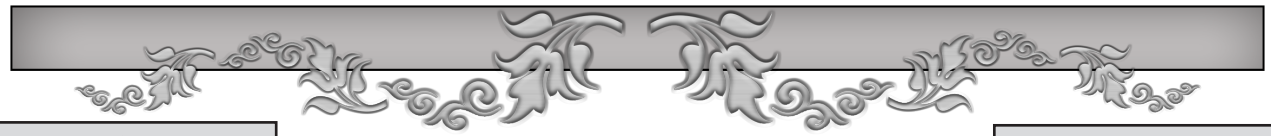

לשם ונתרחק מופד כמו שנתרחק, מפלם ויציאו אותנו ויקרבנו אליך וישיבו אותנו בתשובה שלמה כאמת וכלב שלם, באפן שתתקשר ותתחבר חכמה תתאחב חכמה עלאה, ויהיו נעשים יהודים גדולים ונוראים על דינו תמיד. ותמלא פנימית הלבנה ותוציא ותקום השכינה מגלותה, ויהיה נעשה יהוד קדשא בריה הוא ושכינתיה תמיד ביהודא שלי, ותמתיק ותבטל כל הדינים שבעולם, ותמחל ותסלח ותכפר כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו, ויהיו כל האנפין נהורין, וכל חידו וכל חירו ישתבח בכל עלמין, ויתקום, ויתרב חכמת שלמה, ויאירו כל האורות באור גדול ונפלא ויתתקנו כל העולמות בשלמות, ויתגדל ויתגלה הדעת והשכל האמת בעולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו וזכין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, ונהיה מקשרים בך בקשר אפיו וזקן תמיד לעולם ועד, ונזכה לקום מקרא שבתוב, אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אפי ואל תדר הורתי. הומל דלים המל עלינו ברחמיך וקרבנו מהרה לצדיקים אמתיים שפדור הזה אשר כל תקותינו בעולם הזה ובעולם הפא עלידם, כי הם חיינו וארד מינו לעולם ועד. רחם עלינו למען שמוך וכלא משאלותינו למוכה ברחמים, חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה שומע תפלה:

ורזין הרבה. ואשה אזני ואקשר דעתי היטב לשיחתם הקדושה, עד שאזכה שיקשרו אותי עלידי שיתתם אליך באמת. רחם עלי מלא רחמים, ונעשה את אשר תעשה ברחמיך ובנפלאותיך הנוראות, באפן שאזכה על כל פלפנים מעתה לשוב אליך באמת, ולנהח ולשקוט ממשכותי הרעות וממעשי הרעים והפגומים ולא אפגום עוד כלל:

רחם רחם, הצל הצל, עורני והושיעני שאזכה לקשר כל מחשבותי ודבורי ועשיותי וכל חכמתי ודעתי ושכלי אליך באמת. ומכל המקומות אשר אני שם בכל עת ועת, אזכה לקשר מחשבותי ושכלי ודעתי אליך ולתורתך ולעבודתך באמת, באפן שאזכה לקשר חכמה תתאחב ברחמיך עלאה. רחמן מלא רחמים, היה בעורני בעת צרה הזאת בעקבות משיחא, אשר אתה לבד יודע פרירות נפשנו בצוק העתים האלה, אשר נתרחקנו מופד כמו שנתרחקנו, באשר אתה יודע כל אחד ואחד בלבבו את נגעי לבבו ומכאוביו. רחם עלינו למען שמוך, חוסה עלינו רוב רחמיך, ותדריכנו באמתך ולמדנו איך לבקש ולהפיש את הצדיקים האמתיים שפדור הזה, ואיך להתפלל ולהתחנן לפניך עלוזה באמת באפן שנוזכה למוצאם ולהתקרב אליהם באמת, והם ירחמו עלינו ברחמיהם הגדולים ויקרבנו אותנו פלנו, כל אחד ואחד במקומו באשר הוא שם, אליך לתורתך ולעבודתך באמת, עד אשר יוציאו אותנו לגמרי מכל המקומות הרעים שנגלנו לשם, כל אחד ואחד לפי מקומו שורד

"מי יקום לי עם מרעים מי יתניב לי עם פועלי און, לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי, אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יפגעני. ברוב שרעפי בקרבי תנהויד וישעשעו נפשי". רבנו של עולם, מלא רחמים, הפין חסד ומרבה להטיב, טוב ומטיב לרעים ולטובים, החושב מחשבות לכל ידה מופד נדה. פקח עיניך וראה שוממותינו, ראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב, כי אין מי יעמוד בעדנו. מה נעשה ומה נפעל אחרי אשר לקח מאתנו עטרת ראשנו ואזני עזנו מחדי עינינו, הן המה צדיקי אמת אשר נתלקו בדורותינו. אשר כל מי היהם הקדושים חיינו עומדים ומצפים לישועה, שידבריהם הנוראים ובתחבולותיהם הנפלאות יקרבנו אותנו פלנו להשם ותבחה. ובעונותינו העצומים והרבים והפגמים מאד, חשד השמש בצחורים ונשארו כיתומים ואין אב, ומה נעשה עתה אל מי מקדושים נפנה. מלא רחמים, למדנו איך לעוק ולבכות ולקונן ולקפוד על הסתלקות הצדיקים האמתיים, באפן שנוזכה לעורר רחמיך על עניים כמונו היום, שתורנו ותלמדנו איך לבקש ולהפיש ולמצוא את הצדיקים האמתיים שפדור הזה, שיש להם פח להנהיג אותנו בדרך האמת, ויקרבנו לתורתך ולהשיבנו אליך באמת. ונזכה להתקרב אליהם באמת ובשלמות להאמין בדבריהם והצאקנים הנעימים באמונה שלמה באמת שכל דבריהם ושיחותיהם צריכים למוד, כי גם בשיחתם שיחת הילין נעלם בהם תורה נפלאה וסודות עלאין

לעילוי נשמות
הרב מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
מרז תמו בת דוד והיבוכא פריחה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת
חיה ליאורה בת פטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת
דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.